

Issız Ada

– Savaş · 16 Ağustos 2021

Issız bir adaya düşsek birlikte
“o üç şeyi yanımıza almasak”
Kimse kurtarmaya gelmese bizi “modern” dünyadan
Sıfırdan başlasak her şeye
İnsan olmaya soyunsak -mesela- yeni baştan
Kavgasız, tasasız bir hayat kursak
Su çıkarsak kazıyarak bir kuyudan
Ateşi bulsak yeniden
Ne var ne yok elde avuçta
Bulup buluşturduğumuz
Suydu, ekmekti, sözdü
Ellerimizdi- birbiriyle tutuşan-
Aşkta-dudaklarımızı soluk soluğa birbirine karıştıran-
Bakışlarımızdı-dalıp dalıp gittiğimiz-
Gülüşümüzdü-dudaklarımızda serpilip gelişen-
Öylece hiç hesap kitap tutmadan
Paylaşsak “yârin yanağından gayrı” her bir şeyi hep birlikte...

Yasaklar olmasa
Tadına baktık diye “yasak” bir meyvenin adadan kovulmasak mesela
Bir dağın ardından doğuşunu seyretsek
Ya da denizin koynunda usulca kaybolup gidişini güneşin
Sırtüstü uzanıp bakışsak geceleri yıldızlarla göz göze
Günahlar, ayıplar mani olmasa
Utanmasak
Sarılısak çırılçıplak
İçimizi yakan ateşi sönmese aşkın- durup dururken-
Deli divane sevmeyi ve de sevişmeyi öğrensek yeni baştan mesela

Başka adaların rengini, sesini
Ya da sessizlini öylece kabul etsek
İşgale kalkışmasak
Savaşmasak mesela
Savaşmanın utancını ağır bir yük gibi taşımasak içimizde
“savaş ve barış” romanları hiç yazılmasa

Açlık, yokluk, yoksulluk ve zulüm
Ve savaş ve ölümlerle inşa edilen “modern” dünyaya karşı
Ebediyen “ıssız ve ilkel” kalsak...

Ocak 2018